

Іду як той ангел по филі

Василь Пачовський

I.

Люба, зорі з нас сьміють ся,
Що по ночах не спимо,
Серця рвуть ся, сльози ллють ся,
Та про се ми — мовчимо!

Мовчимо се, що думаєм,
Та не знаєм, як сказати —
Щоб дізнатись, — зір питаєм,
Вічні зорі мерехтять:

А то дурні! зі собою
То балакають про нас —
Але з нами самотою
Про кохання раз у раз!

II.

Щебеч мені пташко, кажи що про себе,
Щонебудь говориш, всьо любе мені —
Пливуть мені сльози на грудях у тебе,
Ті сльози, то срібло роси в буряні!

Щебеч як найбільше, твоя люба мова
Бурян обсипає цвітками з вишень —
Така мелодийна, як пісня людова,
Як пісня ангелів, як пісня пісень!

III.

Як я навернув ся до тебе,
Став чистий, як сльози твої —
І можу сказати про себе,
Що кращі всі діла мої!

Душа моя краща із хвилі,
Коли мене дух твій натхнув —
Іду як той ангел по филі
І гріх мене в низ не стягнув.

Не збив мене порив нещасний

Ні разу з дороги в засьвіт —
Йду тихий, задуманий, ясний,
А серцем люблю цілий сьвіт!